

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. VII. Oratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

PREU-
LUM SPI-
RITUA-
LA.

Pl. 144.

Pl. 102.

Mina
Dei lo-
quuntur
perseve-
rantibus
in malo.
Rom. 2.

Non ab
orece-
dentibus.

Rom. 8.

3.
Deum ter-
ribili,
quo sen-

ternos à nimia consideratione iusti iudicij Dei: Oportet eum indubitanter credere Scripturis sanctis quæ cælesti consolatione abundant. Et cuius animum non relevent suavissima Propheræ dicentis: *Miseratur & misericors Dominus, patiens, & multum misericors. Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras: quomodo miseretur Pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se? Metuat & pertimescat severitatem iudicij Dei, is qui, Deo neglecto, mandatisque eius spreto, permanet in iniquitatibus suis, seque corrigere non vult. Hunc planè beatus Paulus alloquitur, dum terribilibus verbis intonat & ait: *An divitias bonitatis Dei & patientiæ & longanimitatis contempnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam, & impenitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, & revelationis iusti iudicij Dei.* Sed idem Paulus eos qui à peccatis recedunt, & secundum spiritum vivere conantur, eximie consolatur, dicens: *Nihil damnationis est ijs qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Bonæ voluntatis homo nullo modo existimare debet Deum esse crudelem, cuius natura bonitas est, & cuius ipse benignitatem atque clementiam quotidie evidenter experitur.**

Nam quòd ille in Scripturis sanctis plerumque dicitur terribilis, & ira ac furor ei attribuitur;

hoc idèd fit, ut spirituales eius operationes & effectus iustitiæ illius significantur. Deus enim incommutabilis, nulli perturbationi obnoxius est: sed semper tranquillus in se manet, semper idem & uno modo est. Hinc in libro Sapientiæ scriptum est: *Tu*

Dominator virtutis cum tranquillitate iudicas.

§. VI. FIDUCIA IN DEVM. *In Dei gratia fidenda, non in suo consilio.*

Resiste constanter tentationi desperationis & diffidentiae. Fac quod in te est, ut magis ac magis proficias: non tamen confidas in tuo labore & conatu, sed in auxilio Domini Dei tui: nam qui in seipsis confidunt, deficiunt; cum homo nihil boni ex se facere possit.

§. VII. ORATIO. *1. Orandum est Deum cum fiducia, sine hesitatione.*

Pete sedulo à Deo, ut mortificet in te, & auferat à te quidquid ipsi displicet: pete, ut efficiat te hominem secundum cor suum. Si enim fidem habueris, & perseveraveris in humili petitione atque oratione, impetrabis sine dubio id quod salutariæ conducit, juxta id quod salutariæ conducit, juxta promissum Christi qui dixit, *Petite, & accipietis. Itemque. Quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.* *108. 16. Mat. 21.* Necesse omnino est, ut si non statim, certè congruo tempore obtineas orando ea quæ utilia sunt, & quæ certâ rectâque fiducia sperare potes te obtenturum. Si duo simul preces Domino funderent, quorum alter rem eiusmodi peteret quæ pænè videretur impossibilis, consideret ta-

OFFICU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

men se à Deo exauditum iri; alter
verò pro re minima postularet,
sed non plenam fiduciam haberet
erga Dominum: ille qui rogaret
pro re maxima ac difficili, multò
citius ob meritū fiducię suę exau-
diretur, quàm alter qui rem modi-
cam modicā fiduciā postularet.

2.
Semper
obtinobit
quod pe-
tit, aut
quod me-
lius &
ad salu-
tem uti-
lim.

Si fortè piè petis ea quę tibi
utilia non sunt, dabit Deus quę
sunt utilia. Amantissimus Pater
est: dum postulas aureum spiri-
tuale, si denegat quod postulas,
facit hoc propterea, quòd tu par-
vulus nescires huiusmodi num-
mo bene uti: quoties tamen u-
num petis aureum, toties ille ti-
bi centum reponit in cælis. Fieri
non potest, ut etiam minima pre-
catiuncula ritè fusa, aut minimus
gemitus, minimumve suspirium
ad Deum piè emissum grandi fru-
ctu careat.

3.
Intelle-
tu &
spiritu
pariter,
quàm
corporeis
imagini-
bus oran-
du est
Deus.
Joan. 4.

Recita frequenter præcellen-
tissimam illam atq; suavissimam
precationem, quam Dominus nos-
ter Iesus Christus sacro ore suo
pronuntiavit, ac nos edocuit.
Et orando Deum, non imagine-
ris eum esse corporeum ac visibi-
lem; sed credens illum esse spiri-
tum, adora & precare in spiritu
& veritate. Concipe eum mente
ut supersubstantialem substan-
tiam: contemplare eum ut sum-
mam bonitatem summamque
charitatem, & intellectualem lu-
cem summè amabilem. Filium
tamen Dei, qui pro te factus est
homo, attende atque intueri ut
Deum & hominem.

CAPVT VII.

Imperfectorum bonę voluntatis
consolatio.§. I. IMPERFECTIO IN OMNIBVS
ALIQUA.

1. Nam etiam in magnis servis suis nervos ma-
nere permittit Deus:

2. Ne aliquis in vanam sui complacentiam
delabatur.

§. II. BONA VOLUNTAS.

1. Nunquam eam abiecit Deus, ne quidem in
imperfectis.

2. Et quid ea sit.

3. Quantum ab eā pondeat operum nostrorum
prestantia.

§. III. MORTIFICATIO.

1. Interna mortificatio necessaria est, & ab om-
nibus sanctis exercitata: exterior non item; quā-
vis valde utilis sit.

2. Et pia gratulatione aliorum austeritas potest
feri nostra.

3. Humilitas imperfectos inter filios parvulos
Dei collocabit.

§. IV. VNIO OPERVM CVM CHRIS-
TI MERITIS.

1. Bona voluntas in seipsa pauperula, in Chri-
sto divissima.

2. Ora igitur, ut suā abundantia Christum sup-
pleat penuriam meritorum tuorum.

3. Neque enim negabit Deus quod in Filij sui
nomine petitur.

4. Optimum igitur, opera tua cum Christi ope-
ribus & passionibus coniungere.

§. I. PERFECTIO BONÆ
VOLUNTATIS.

SI non potest esse perfectus sicut
Sopras, humilia te ipsum, & re-
signatus esto. Gratulare ex ani-
mo his qui perfecti sunt, Deum-
que glorifica, & ei gratias age pro
illorum perfectione. Solet verò
Dominus permittere, ut in plerif-
que electis suis sibi charissimis
semper aliquid vitii atque imper-
fectionis resideat, quòd sibi ipsis vi-
lescant, & humiles permaneant.

Reverà